

متن پرسش

«السلام علی الحسین و علی بن الحسین و علی اولاد الحسین و علی اصحاب الحسین» سلام خدمت استاد طاهرزاده: بارها به روضه امام حسین فکر کرده ام و اینکه روضه باید چگونه باشد دیدم کار خاصی نیاز نیست انجام داد همین ذکر مقاتل و ... کافی هست. گویا در هر داستانی ما باید خودمان را در درون داستان بیابیم برای ما داستان کربلا را بارها گفته اند اما در کربلا حاضر نشده ایم یا حاضر شده ولی من هایی که برای خود ساخته ایم متذکر نمی شوند چگونه افق حضور در کربلا را با شنیدن روضه بگشاییم؟ می دانیم که انقلاب اسلامی تاریخ کنونی ما از گذشته یعنی کربلا آمده و برای حضور در این تاریخ باید به گذشته توجه کرد تا در آینده ای که دوباره می آید حاضر شد و برای توجه به گذشته باید آینده را یعنی عالم بقیت الهی را مدنظر قرار داد. (شاید این نکته کمکی نکند اما به ذهنم رسید بیان کنم)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نکته خوبی است. اساساً حضرت اباعبدالله «علیه السلام» طوری در صحنه کربلا حاضر شدند که همه انسان ها در انسانیت خود نسبت به آن حضرت احساس یگانگی می کنند و عزاداری و روضه برای آن حضرت به معنای حضوری است که ما در نسبت با آن حضرت، امروز و فردای خود را زنده و بزرگ نگه داریم. موفق باشید